

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดการและการใช้หลักสูตร กลุ่มประสบการณ์พิเศษให้แก่ตัวอย่างประชากร จำนวนทั้งสิ้น 2,193 คน และได้รับแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ จำนวน 1,555 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 70.91 ได้มาจากการตอบแบบสอบถามของศึกษานิเทศก์จังหวัด จำนวน 147 ฉบับ ศึกษานิเทศก์อำเภอ จำนวน 144 ฉบับ ผู้บริหารจำนวน 464 ฉบับ ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 276 ฉบับ ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 291 ฉบับ และครูที่สอนทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 จำนวน 233 ฉบับ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 ตอน ตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ หากำร้อยละ และเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการจัดการและการใช้หลักสูตร กลุ่มประสบการณ์พิเศษในสถานต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์จังหวัด ศึกษานิเทศก์อำเภอ ผู้บริหาร ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และครูที่สอนทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 วิเคราะห์ข้อมูลรวมกันโดยหากำร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม วิเคราะห์ โดยการสรุปรวบรวมความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะ จัดเป็นหมวดหมู่เรียงลำดับ ความสำคัญตามความถี่ของปัญหาหรือข้อเสนอแนะนั้น ๆ

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสัมภาษณ์ตรงคุณวุฒิ 20 คน คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 จำนวน 6 คน และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ไม่น่ากว่า 2 ปี จำนวน 14 คน ผู้วิจัยได้เสนอเป็นความเรียงโดยสรุปเป็นข้อ ๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ศนจ.		ศนอ.		ผู้บริหาร		ครู ป.5		ครู ป.6		ครู ป.5 และ 6		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	7	4.76	6	4.17	115	24.78	109	39.49	76	26.12	82	35.19	395	25.40
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	100	68.03	129	89.58	346	74.57	164	59.42	213	73.19	148	63.52	1,100	70.74
สูงกว่าปริญญาตรี	40	27.21	9	6.25	3	.65	3	1.09	2	.69	3	1.29	60	3.86
รวม	147	100.00	144	100.00	464	100.00	276	100.00	291	100.00	233	100.00	1,555	100.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 1 แสดงว่าจำนวนศึกษานิเทศก์จังหวัด 147 คน ส่วนใหญ่ จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 68.03 รองลงมาคือ จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 27.21 นอกนั้นจบการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 4.76

ในจำนวนศึกษานิเทศก์อำเภอ 144 คน จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.58 รองลงมาคือ จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 6.25 นอกนั้นจบการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 4.17

ในจำนวนผู้บริหาร 464 คน จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 74.57 รองลงมาคือ จบการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 24.78 และจบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเป็นส่วนน้อย คิดเป็นร้อยละ .65

ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 59.42 และ 73.19 รองลงมาคือ จบการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 39.49 และ 26.12 ตามลำดับ และจบการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรีเป็นจำนวนน้อย คิดเป็นร้อยละ 1.09 และ .69 ตามลำดับ

ส่วนครูที่สอนทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นั้น ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 63.52 รองลงมาคือ จบการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 35.19 และจบการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรีเป็นส่วนน้อยเช่นเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 1.29

เมื่อรวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแล้ว สรุปได้ว่า ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูทั้งหมดส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 70.74 รองลงมาคือ จบการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 25.40 และได้รับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเป็นส่วนน้อย คิดเป็นร้อยละ 3.86

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู จำแนกตามอายุ

อายุ	ศกจ.		ศนอ.		ผู้บริหาร		ครู ป.5		ครู ป.6		ครู ป.5 และ 6		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
25 ปีหรือต่ำกว่า	-	-	1	.69	3	.65	22	7.97	28	9.62	25	10.73	79	5.08
26-35 ปี	41	27.89	96	66.67	99	21.34	174	63.04	166	57.04	142	60.94	718	46.17
36-45 ปี	67	45.58	47	32.64	198	42.67	65	23.55	81	27.84	54	23.18	512	32.93
46 ปีขึ้นไป	39	26.53	-	-	164	35.34	15	5.44	16	5.50	12	5.15	246	15.82
รวม	147	100.00	144	100.00	464	100.00	276	100.00	291	100.00	233	100.00	1,555	100.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 2 แสดงว่าศึกษานิเทศก์จังหวัดส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.58 รองลงมาคือ มีอายุอยู่ในช่วง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.89 นอกนั้นมีอายุ 46 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 26.53

ศึกษานิเทศก์อำเภอ ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือ มีอายุอยู่ในช่วง 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.64 และมีอายุอยู่ในช่วงไม่เกิน 25 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ .69

ผู้บริหารส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.67 รองลงมาคือมีอายุอยู่ในช่วง 46 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 35.34 มีอายุ 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.34 และมีอายุไม่เกิน 25 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ .65

ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีอายุ 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 63.04 และ 57.04 รองลงมาคือ มีอายุอยู่ในช่วง 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.55 และ 27.84 มีอายุไม่เกิน 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.97 และ 9.62 และมีอายุ 46 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 5.44 และ 5.50 ตามลำดับ

ส่วนครูที่สอนทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 60.94 รองลงมาคือ มีอายุอยู่ในช่วง 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.18 มีอายุอยู่ในช่วงไม่เกิน 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.73 และมีอายุ 46 ปีขึ้นไป น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.15

เมื่อรวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแล้ว สรุปได้ว่า ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูทั้งหมดส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.17 รองลงมาคือ มีอายุอยู่ในช่วง 36-45 ปี, 46 ปีขึ้นไป และไม่เกิน 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.93, 15.82 และ 5.08 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนหรือ
 การนิเทศกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษหรืองานเลือก)

ประสบการณ์	ศนจ.		ศนอ.		ผู้บริหาร		ครู ป.5		ครู ป.6		ครู ป.5 และ 6		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ปี	16	10.88	33	22.92	22	5.80	49	17.75	39	13.40	40	17.17	199	13.54
1 ปี	15	10.20	15	10.42	18	4.75	35	12.68	35	12.03	29	12.45	147	10.00
2 ปี	25	17.01	24	16.66	57	15.04	67	24.28	48	16.49	49	21.03	270	18.37
3 ปี	91	61.91	72	50.00	282	74.41	125	45.29	169	58.08	115	49.35	854	58.09
รวม	147	100.00	144	100.00	379	100.00	276	100.00	291	100.00	233	100.00	1,470	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงว่าศึกษานิเทศก์จังหวัดส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการนิเทศกลุ่มประสบการณ์พิเศษเป็นเวลา 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 61.91 รองลงมาคือ มีประสบการณ์ 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.01 มีประสบการณ์ต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.88 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีประสบการณ์ 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.20

ศึกษานิเทศก์อำเภอส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการนิเทศกลุ่มประสบการณ์พิเศษเป็นเวลา 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ มีประสบการณ์ต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.92 มีประสบการณ์ 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.66 และมีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีประสบการณ์ 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.42

ผู้บริหารส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนหรือการนิเทศกลุ่มประสบการณ์พิเศษเป็นเวลา 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 74.41 รองลงมาคือ มีประสบการณ์ 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.04 มีประสบการณ์ต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.80 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีประสบการณ์ 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.75

ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษเป็นเวลา 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.29 และ 58.08 รองลงมาคือ มีประสบการณ์ 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.28 และ 16.49 มีประสบการณ์ต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.75 และ 13.40 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีประสบการณ์ 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.68 และ 12.03

ส่วนครูที่สอนทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษเป็นเวลา 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.35 รองลงมาคือ มีประสบการณ์ 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.03 มีประสบการณ์ต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.17 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีประสบการณ์ 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.45

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 จำแนกตามวิชาที่สอน

ระดับชั้น	วิชาอาชีพที่เกี่ยวกับ							
	วิชาภาษาอังกฤษ		การดำรงชีวิต		สอนทั้ง 2 วิชา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	219	79.35	45	16.30	12	4.35	276	100.00
ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	233	80.07	38	13.06	20	6.87	291	100.00
ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6	179	76.82	38	16.31	16	6.87	233	100.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 4 แสดงว่าครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่สอนวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน คิดเป็นร้อยละ 79.35 รองลงมาคือ สอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการทำรงชีวิตและสอนทั้ง 2 วิชา คิดเป็นร้อยละ 16.30 และ 4.35 ตามลำดับ

ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่สอนวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน คิดเป็นร้อยละ 80.07 รองลงมาคือ สอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการทำรงชีวิต และสอนทั้ง 2 วิชา คิดเป็นร้อยละ 13.06 และ 6.87 ตามลำดับ

ส่วนครูที่สอนทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่สอนวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน คิดเป็นร้อยละ 76.82 รองลงมาคือ สอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการทำรงชีวิต และสอนทั้ง 2 วิชา คิดเป็นร้อยละ 16.31 และ 6.87 ตามลำดับ

คุรุณย์วิทยทรัพย์ากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ ที่ครูปฏิบัติการสอนนอกเหนือจากการสอนในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

กลุ่มประสบการณ์	จำนวน	ร้อยละ
1. กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้	302	19.40
2. กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	262	16.80
3. กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	405	26.00
4. กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ	407	26.20

จากตารางที่ 5 แสดงว่าครูที่ตอบแบบสอบถามนอกเหนือจากปฏิบัติการสอนในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษแล้ว ยังปฏิบัติการสอนในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์อื่นๆ ด้วย โดยปฏิบัติการสอนในหลักสูตรกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพมากที่สุด ร้อยละ 26.20 รองลงมาคือ ปฏิบัติการสอนในหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ร้อยละ 26.00 กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ร้อยละ 19.40 และกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ร้อยละ 16.80

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้บริหาร จำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่ง
ผู้บริหารโรงเรียน

ประสบการณ์	จำนวน	ร้อยละ
1. 5 ปีหรือต่ำกว่า	123	26.51
2. 6-10 ปี	126	27.16
3. 11-15 ปี	79	17.02
4. 16 ปีขึ้นไป	136	29.31
รวม	464	100.00

จากตารางที่ 6 แสดงว่าในจำนวนผู้บริหาร 464 คน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน 16 ปีขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.31 รองลงมาคือ มีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในช่วง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.16 ประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.51 และประสบการณ์ในช่วง 11-15 ปี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.02

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของโรงเรียน จำแนกตามวิชาที่เลือกสอนในกลุ่ม
ประสบการณ์พิเศษ

วิชาที่เลือกสอน	จำนวน	ร้อยละ
1. วิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน	308	66.38
2. วิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต	43	9.27
3. เลือกทั้ง 2 วิชา	113	24.35
รวม	464	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงว่าจำนวนโรงเรียน 464 โรง มีโรงเรียนที่เลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันมากที่สุด จำนวน 308 โรง คิดเป็นร้อยละ 66.38 รองลงมาคือ เลือกสอนทั้ง 2 วิชา (วิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันและวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต) จำนวน 113 โรง คิดเป็นร้อยละ 24.35 และที่น้อยที่สุด เลือกสอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต จำนวน 43 โรง คิดเป็นร้อยละ 9.27

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารที่ปฏิบัติหน้าที่บริหาร และผู้บริหารที่ปฏิบัติหน้าที่บริหารและสอน

หน้าที่ของผู้บริหาร	จำนวน	ร้อยละ
1. บริหาร	344	74.14
2. บริหารและสอน	120	25.86
รวม	464	100.00

จากตารางที่ 8 แสดงว่าจำนวนผู้บริหาร 464 คน มีผู้บริหารที่ปฏิบัติหน้าที่บริหาร จำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 74.14 ส่วนผู้บริหารที่ปฏิบัติหน้าที่บริหารและสอนมีจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 25.86

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู เกี่ยวกับปัญหาคำถามการจักเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

ปัญหาคำถามการจักเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. เนื้อหามากเกินไป	3.35	.81	3.65	.75	3.81	.77	3.69	.77	มีปัญหามาก
2. จุดประสงค์มากเกินไปทำให้ไม่สามารถสอนใหม่บรรลุทุกจุดประสงค์ได้	3.38	.92	3.51	.86	3.59	.95	3.52	.93	มีปัญหามาก
3. เนื้อหาไม่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น	3.37	1.04	3.44	1.03	3.42	1.44	3.35	1.11	มีปัญหามาก
4. เนื้อหายากเกินไป	3.23	.76	3.24	.73	3.04	.77	3.11	.80	มีปัญหามาก
5. ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษกับความสามารถของนักเรียน	3.25	.89	3.35	.83	3.40	.95	3.32	.90	มีปัญหามาก
6. ความเหมาะสมของเนื้อหาและเวลาเรียน	3.38	.94	3.26	.93	3.36	1.00	3.31	.99	มีปัญหามาก
7. แบบฝึกหัดมีน้อยเกินไปทำให้เด็กขาดการฝึกฝน	2.86	.89	2.88	.80	2.88	.78	2.86	.82	มีปัญหามาก
รวม	3.29	.53	3.33	.52	3.36	.55	3.31	.54	มีปัญหามาก

จากตารางที่ 9 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาคำถามการจักเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับชีวิตประจำวันว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วปรากฏว่า มีปัญหาในระดับมาก 1 เรื่องคือ เนื้อหามากเกินไป ส่วนปัญหาอื่น ๆ มีปัญหาระดับปานกลาง

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์
ผู้บริหาร และครู เกี่ยวกับปัญหาสถานการณ์การจักเนื้อหาวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับ
การดำรงชีวิต

ปัญหาสถานการณ์การจักเนื้อหาวิชา อาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. เนื้อหางานเลือกไม่ สอดคล้องกับการดำรงชีวิต ของนักเรียน	2.41	.91	2.31	.93	2.31	.92	2.31	.90	มีปัญหาน้อย
2. เนื้อหางานเลือกไม่ สอดคล้องกับความถนัด ของผู้ปกครองนักเรียน	3.00	1.04	2.83	1.06	2.73	1.08	2.85	1.06	มีปัญหามากกลาง
3. เนื้อหางานเลือกไม่ สอดคล้องกับสภาพและ ทรัพยากรท้องถิ่น	2.87	.96	2.93	1.03	2.74	1.11	2.80	1.04	มีปัญหามากกลาง
4. แผนการสอนงานเลือกไม่ จัดเรียงจากรายละเอียด ของเนื้อหาที่จำเป็น	3.14	1.06	3.10	.96	3.04	1.04	3.11	1.04	มีปัญหามากกลาง
5. เนื้อหาไม่เหมาะสมกับวัย ของผู้เรียน	2.35	.82	2.37	.94	2.59	.98	2.49	.96	มีปัญหาน้อย
6. เนื้อหาของแผนงานออกไป เป็นปัญหาต่อการเรียนการ การสอนเพียงใด									
- แขนงงานบ้าน	2.44	.99	2.40	.89	2.48	.98	2.45	.96	มีปัญหาน้อย
- แขนงงานเกษตร	2.43	.96	2.44	.92	2.51	1.02	2.48	.97	มีปัญหาน้อย
- แขนงงานช่าง	3.43	.98	3.36	1.03	3.28	1.17	3.39	1.06	มีปัญหามากกลาง
- แขนงงานช่างประดิษฐ์	3.17	.99	3.00	.91	2.86	1.01	3.01	.97	มีปัญหามากกลาง
- แขนงงานอาชีพอื่น ๆ	3.05	.98	2.89	.93	2.89	1.04	2.95	.96	มีปัญหามากกลาง
7. เวลาที่กำหนดให้ในบาง งานไม่เหมาะสมกับเนื้อหา	3.06	.91	2.94	.95	2.78	.80	2.88	.89	มีปัญหามากกลาง
รวม	2.64	.61	2.77	.65	2.75	.65	2.79	.63	มีปัญหามากกลาง

จากตารางที่ 10 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาคำถามการซักเนื้อหาวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตว่ามีปัญหา ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วปรากฏว่า เรื่องที่มีปัญหาในระดับปานกลาง คือ เนื้อหางานเลือกไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองนักเรียน เนื้อหางาน เลือกไม่สอดคล้องกับสภาพและทรัพยากรท้องถิ่น แผนการสอนงานเลือกไม่ชัดเจนยัง ขาดรายละเอียดเนื้อหาที่จำเป็น เนื้อหาของแขนงงานช่าง แขนงงานช่างประดิษฐ์ และแขนงงานอาชีพอื่น ๆ ซึ่งเป็นปัญหาคำถามการเรียนการสอน และเวลาที่กำหนดให้ ในบางงานไม่เหมาะสมกับเนื้อหา ส่วนปัญหาคำถามการซักเนื้อหาวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตในเรื่องอื่น ๆ ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู มีความคิดเห็นว่ามี ปัญหา น้อย

ศูนย์วิจัยทรัพยากรชีวภาพและดิน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู จำแนกตาม
 ความคิดเห็นด้านแนวทางการปรับปรุงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ
 ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

แนวทางการปรับปรุงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		ร้อยละแต่ละข้อ (เทียบ N=1,555)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. กำหนดเนื้อหาและกิจกรรมให้ น้อยลง	156	30.65	226	44.40	127	24.95	509	100.00	32.73
2. ลดจำนวนจุดประสงค์ลงบ้าง	145	28.38	244	47.75	122	23.87	511	100.00	32.86
3. ปรับเนื้อหาให้ง่ายกว่าเดิม	148	32.89	220	48.89	62	18.22	450	100.00	28.94
4. เพิ่มไวยากรณ์ให้มากขึ้น	53	18.03	163	55.44	78	26.53	294	100.00	18.91
5. เพิ่มแบบฝึกหัดให้มากขึ้น	109	29.38	193	52.02	69	18.60	371	100.00	23.86

จากตารางที่ 11 แสดงว่าศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ดังนี้

ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ควรลดจำนวนจุดประสงค์ลงบ้าง คิดเป็นร้อยละ 32.86 รองลงมาคือ กำหนดเนื้อหาและกิจกรรมให้น้อยลง คิดเป็นร้อยละ 32.73 ปรับเนื้อหาให้ง่ายกว่าเดิม คิดเป็นร้อยละ 28.94 เพิ่มแบบฝึกหัดให้มากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 23.86 และเพิ่มไวยากรณ์ให้มากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 18.91 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู จำแนกตาม
 ความคิดเห็นท่านแนวทางการปรับปรุง เวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

แนวทางการปรับปรุงเวลาเรียนวิชา ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพิ่มเวลาให้มากขึ้น	79	27.12	137	29.72	47	20.08	263	26.67
2. ลดเวลาให้น้อยลง	12	4.12	16	3.47	8	3.42	36	3.65
3. เวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เหมาะสมอยู่แล้ว	200	68.73	308	66.81	179	76.49	687	69.68
รวม	291	100.00	461	100.00	234	100.00	986	100.00

จากตารางที่ 12 แสดงว่าศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุง เวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันคือ ส่วนใหญ่เห็นว่าเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเหมาะสมอยู่แล้ว คิดเป็นร้อยละ 69.68 รองลงมาคือ เพิ่มเวลาให้มากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 26.67 และส่วนน้อยที่เห็นว่าควรลดเวลาเรียนให้น้อยลง คิดเป็นร้อยละ 3.65

ตารางที่ 13. จำนวนและร้อยละของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงเนื้อหาวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

แนวทางการปรับปรุงเนื้อหาวิชา อาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		ร้อยละแก่ะข้อ เห็น น=1,555
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ควร เปิดสอนวิชาที่เกี่ยวกับเรื่อง ต่อไปนี้แทนเนื้อหางานเดิม									
1. ความรู้พื้นฐานด้านคอมพิวเตอร์	114	30.89	185	50.14	70	18.97	369	100.00	23.73
2. การใช้ภาษาอังกฤษ	137	34.77	179	45.43	78	19.80	394	100.00	25.34
3. ทักษะการบริการ	185	29.84	298	48.06	137	22.10	620	100.00	39.87

จากตารางที่ 13 แสดงว่าศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงเนื้อหาวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตคือ ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเปิดสอนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทักษะการบริการ คิดเป็นร้อยละ 39.87 รองลงมาคือ เรื่องที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 25.34 และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้พื้นฐานด้านคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 23.73

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู จำแนกตาม
ความถี่เห็นค่าแนวทางปรับปรุงเวลาเรียนวิชาอาชีพที่เกี่ยวข้องกับ
การดำรงชีวิต

แนวทางการปรับปรุงเวลาเรียน วิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		ร้อยละต่อข้อ พิมพ์ N=1,555
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. ลดเวลาเรียนแถมงานต่อไปนี้									
- แขนงงานบ้าน	94	36.29	113	43.63	52	20.08	259	100.00	16.65
- แขนงงานเกษตร	32	34.41	44	47.31	17	18.28	93	100.00	5.98
- แขนงงานช่าง	47	33.10	68	47.89	27	19.01	142	100.00	9.13
- แขนงงานช่างประดิษฐ์	59	34.91	72	42.60	38	22.49	169	100.00	10.86
- แขนงงานอาชีพอื่น ๆ	58	41.43	61	43.57	21	15.00	140	100.00	9.00
2. เพิ่มเวลาเรียนแถมงานต่อไปนี้									
- แขนงงานบ้าน	51	33.77	69	45.70	31	20.53	151	100.00	9.71
- แขนงงานเกษตร	132	33.42	177	44.81	86	21.77	395	100.00	25.40
- แขนงงานช่าง	103	39.77	102	39.38	54	20.85	259	100.00	16.66
- แขนงงานช่างประดิษฐ์	72	29.39	113	46.12	60	24.49	245	100.00	15.76
- แขนงงานอาชีพอื่น ๆ	50	35.46	58	41.13	33	23.41	141	100.00	9.07
3. เวลาที่กำหนดในแผนการสอน เหมาะสมแล้ว	62	46.62	39	29.32	32	24.06	133	100.00	8.55

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 14 แสดงว่าศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงเวลาเรียนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต หน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่าควรลดเวลาเรียน ส่วนใหญ่เห็นว่าควรลดเวลาเรียนแขนงงานบ้าน คิดเป็นร้อยละ 16.65 รองลงมาคือ ลดเวลาเรียนแขนงงานช่างประติมากรรม คิดเป็นร้อยละ 10.86 และลดเวลาเรียนแขนงงานช่าง แขนงงานอาชีพอื่น ๆ และแขนงงานเกษตร คิดเป็นร้อยละ 9.13, 9.00 และ 5.98 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่า ควรเพิ่มเวลาเรียน ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเพิ่มเวลาเรียนแขนงงานเกษตร คิดเป็นร้อยละ 25.40 รองลงมาคือเพิ่มเวลาเรียนแขนงงานช่างคิดเป็นร้อยละ 16.66 และเพิ่มเวลาเรียนแขนงงานช่างประติมากรรม แขนงงานบ้าน และแขนงงานอาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 15.76, 9.71 และ 9.07 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 8.55 ที่มีความคิดเห็นว่าเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในแผนการสอนเหมาะสมแล้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของศึกษานิเทศก์
ผู้บริหาร และครู เกี่ยวกับปัญหาคำถามการจกกิจกรรมการเรียนการสอน
วิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การจัดทำภาพวาดสื่อและ บรรยากาศให้ส่งเสริมการเรียน	3.75	.98	3.44	1.00	3.30	.96	3.47	.99	มีปัญหามาก
2. การศึกษาคู่มือครูเพื่อเตรียม การสอน	3.14	1.11	2.86	1.01	2.66	1.06	2.84	1.09	มีปัญหามาก
3. การสอนให้ทันงานหลักสูตร	3.68	1.02	3.44	1.02	3.37	1.16	3.48	1.09	มีปัญหามาก
4. การฝึกทักษะการฟัง	3.74	.91	3.50	.94	3.36	.99	3.52	.96	มีปัญหามาก
5. การฝึกทักษะการพูด	3.97	.88	3.82	.93	3.53	1.00	3.74	.95	มีปัญหามาก
6. การฝึกทักษะการอ่าน	3.38	.93	3.42	.86	3.44	.93	3.44	.91	มีปัญหามาก
7. การฝึกทักษะการเขียน	3.32	.96	3.28	1.00	3.41	1.03	3.34	1.02	มีปัญหามาก
8. การทำเนียบกิจกรรมการเรียน การสอนในคู่มือครูกับเวลา ที่กำหนดไว้	3.46	.96	3.42	.94	3.47	1.11	3.46	1.01	มีปัญหามาก
9. การกระตุ้นและส่งเสริมให้ นักเรียนแสดงออก	3.49	.90	3.31	.87	3.11	.99	3.27	.93	มีปัญหามาก
10. การส่งเสริมให้นักเรียนมี โอกาสพูดภาษาอังกฤษ	3.96	.93	3.70	.96	3.51	1.00	3.68	.98	มีปัญหามาก
11. การฝึกทักษะการออกเสียง ภาษาอังกฤษ	3.88	.85	3.67	.86	3.51	.92	3.67	.88	มีปัญหามาก
12. การออกเสียงให้เหมือน เจ้าของภาษา	4.71	.55	4.58	.61	4.41	.70	4.52	.67	มีปัญหามาก
13. การสอนคำศัพท์และสะกดคำ	3.19	.87	3.03	.89	3.03	.95	3.05	.91	มีปัญหามาก
14. การสอนซ่อมเสริม	3.29	.89	3.03	1.01	3.07	1.02	3.13	1.01	มีปัญหามาก
รวม	3.64	.54	3.47	.57	3.37	.58	3.47	.57	มีปัญหามาก

จากตารางที่ 15 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาคำถามการจกกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า เรื่องที่มีปัญหามากคือ การฝึกทักษะการพูด การส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสพูดภาษาอังกฤษ การฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ และการออกเสียงให้เหมือนเจ้าของภาษา ส่วนปัญหาอื่น ๆ มีปัญหาระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์
ผู้บริหาร และครูเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการจัดการเรียนการสอน
วิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต

ปัญหาการดำเนินการจัดการเรียน การสอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการ ดำรงชีวิต	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ครูไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรงานเลือก	3.09	1.01	2.68	.96	2.45	1.03	2.70	1.02	มีปัญหปานกลาง
2. แผนการสอนไม่ชัดเจนทำให้ ไม่สามารถนำไปสอนได้	2.90	.93	2.83	.93	2.66	.95	2.83	.96	มีปัญหปานกลาง
3. ความรู้และทักษะของครูใน การสอนงานเลือกแขนงต่าง ๆ	3.86	.93	3.68	.99	3.44	1.00	3.64	1.01	มีปัญหามาก
4. สภาพของท้องถิ่น ภูมิอากาศและ สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อ การจัดการเรียนการสอน เช่น การสอนเกษตร บางโรงเรียน ไม่มีเนื้อที่ทำการเกษตร ขาดแคลนน้ำ	3.71	.95	3.53	1.22	3.59	1.16	3.55	1.15	มีปัญหปานกลาง
5. โรงเรียนไม่มีสถานที่ให้นักเรียน ฝึกงานภาคปฏิบัติทำให้การสอน แก่ความรู้ภาคทฤษฎี	3.48	1.01	3.24	1.18	3.18	1.22	3.27	1.15	มีปัญหปานกลาง
6. การขาดอุปกรณ์และสื่อการเรียน ที่มีความเหมาะสมในการ ฝึกงานของนักเรียน	3.71	.90	3.62	.98	3.66	1.10	3.62	1.01	มีปัญหามาก
7. นักเรียนขาดความพร้อมใน กระบวนการทำงานและความ รับผิดชอบต่อการทำงาน	3.18	.88	3.04	.94	3.03	1.02	3.06	.97	มีปัญหปานกลาง
8. ประสบการณ์พื้นฐานที่แตกต่าง กันของนักเรียน	3.00	.98	2.96	.96	2.93	1.03	2.95	.97	มีปัญหปานกลาง
9. ฐานะทางเศรษฐกิจ ความสนใจ และเจตคติของนักเรียน	3.56	.99	3.45	.98	3.54	.94	3.47	1.00	มีปัญหปานกลาง
10. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนและไม่ให้ ความร่วมมือในการ เสริมทักษะ งานที่โรงเรียนสอน	3.38	.95	3.15	.98	3.07	1.01	3.16	1.01	มีปัญหปานกลาง
รวม	3.39	.58	3.22	.62	3.16	.68	3.23	.65	มีปัญหปานกลาง

จากตารางที่ 16 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วปรากฏว่า เรื่องที่มีปัญหามาก คือ ความรู้และทักษะของครูในการสอนงานเลือกแขนงงานต่าง ๆ การชวาคูปกรณ์และสื่อการเรียนที่มีความเหมาะสมในการฝึกงานของนักเรียน ส่วนปัญหาอื่น ๆ มีปัญหาระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์
ผู้บริหาร และครูเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

ปัญหาการเรียนการสอนวิชา ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การจัดทำสื่อการเรียนการสอน ตามคู่มือครูให้ครบทุกกิจกรรม	3.34	.76	3.61	.91	3.54	.89	3.55	.89	มีปัญหปานกลาง
2. การขาดแคลนสื่อต้นแบบเพื่อ เป็นตัวอย่าง	2.86	.91	2.74	.97	2.14	1.08	2.45	1.09	มีปัญหาน้อย
3. การขาดงบประมาณในการจัดทำ สื่อการเรียนการสอน	2.94	.85	2.93	.86	2.95	1.12	2.91	.99	มีปัญหปานกลาง
4. การขาดแคลนหนังสือและ เอกสารเสริมประสบการณ์ เพื่อเสริมทักษะ	2.81	.86	2.82	.90	2.75	1.03	2.76	.99	มีปัญหปานกลาง
5. การขาดแคลนคู่มือครูและ เอกสารต่าง ๆ เพื่อให้ครู ค้นคว้า	2.58	1.06	2.42	.85	2.20	1.08	2.31	1.03	มีปัญหาน้อย
รวม	2.90	.66	2.90	.63	2.72	.67	2.80	.68	มีปัญหปานกลาง

จากตารางที่ 17 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู
มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับชีวิต
ประจำวันว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วปรากฏว่า เรื่องที่
มีปัญหในระดับปานกลาง คือ การจัดทำสื่อการเรียนการสอนตามคู่มือครูให้ครบทุก
กิจกรรม การขาดงบประมาณในการจัดทำสื่อการเรียนการสอน และการขาดแคลน
หนังสือและเอกสารเสริมประสบการณ์เพื่อเสริมทักษะ ส่วนปัญหาอื่น ๆ มีปัญหาน้อย

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนึกเห็นของศึกษานิเทศก์
ผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัญหาค้นหาการเรียนการสอนวิชาอาชีพที่
เกี่ยวกับการดำรงชีวิต

ปัญหาค้นหาการเรียนการสอน วิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ลိုการเรียนมีน้อยประเภท และจำนวนจำกัด	3.66	.87	3.63	.90	3.69	.96	3.67	.91	มีปัญหามาก
2. การขาดแคลนแหล่งบริการ ลือการ เรียนเฉพาะงาน	3.93	.87	3.88	.89	3.91	.89	3.89	.89	มีปัญหามาก
3. สถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์	3.09	.95	3.17	1.10	2.88	1.15	3.01	1.12	มีปัญห่าปานกลาง
4. การซ่อมแซมอุปกรณ์	3.33	.94	3.16	.95	3.02	1.08	3.12	1.04	มีปัญห่าปานกลาง
5. โรงเรียนขาดงบประมาณใน การซื้ออุปกรณ์	3.63	.95	3.78	.94	3.71	1.01	3.68	.98	มีปัญหามาก
รวม	3.53	.68	3.53	.71	3.44	.73	3.47	.72	มีปัญห่าปานกลาง

จากตารางที่ 18 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู มีความนึกเห็นเกี่ยวกับปัญหาค้นหาการเรียนการสอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต ว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วปรากฏว่า เรื่องที่มีปัญหา มากคือ ลือการเรียนมีน้อยประเภทและจำนวนจำกัด การขาดแคลนแหล่งบริการลือ การเรียนเฉพาะงาน และโรงเรียนขาดงบประมาณในการซื้ออุปกรณ์ ส่วนปัญหาอื่น ๆ มีปัญหาในระดับปานกลาง

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์
ผู้บริหาร และครูเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ
ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

ปัญหาคำถามการวัดและประเมินผลวิชา ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การทดสอบทักษะการฟังและพูด ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.54	.86	3.38	.85	3.37	.91	3.40	.88	มีปัญหาปานกลาง
2. การทดสอบทักษะการอ่านและ เขียนตามจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร	3.24	.88	3.22	.81	3.33	.90	3.26	.87	มีปัญหาปานกลาง
3. ความรู้ความเข้าใจของครู เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติในการวัด และประเมินผลตามหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในคำบอกไปนี้มีปัญหาเพียงใด - การประเมินผลก่อนการเรียน เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐาน และทักษะเบื้องต้น	3.31	.95	2.99	.88	3.09	.96	3.07	.96	มีปัญหาปานกลาง
- การประเมินระหว่างการสอน ให้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่ กำหนดไว้ในสมุทประจำชั้น	3.03	.88	2.88	.86	2.95	.92	2.91	.91	มีปัญหาปานกลาง
- การประเมินผลปลายภาค	2.84	.88	2.74	.91	2.77	.90	2.76	.92	มีปัญหาปานกลาง
4. การประเมินผลทุกครั้งหลัง การสอน	3.19	.96	2.88	.91	2.86	1.01	2.92	.98	มีปัญหาปานกลาง
5. ความรู้ของครูในการสร้าง เครื่องมือวัดและประเมินผล	3.39	.84	3.12	.91	3.12	.95	3.21	.94	มีปัญหาปานกลาง
6. โรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์ที่ จำเป็นในการสร้างเครื่องมือ ในการวัดและประเมินผล	3.56	.85	3.45	1.02	3.25	1.09	3.39	1.05	มีปัญหาปานกลาง
รวม	3.29	.60	3.08	.61	3.09	.66	3.12	.85	มีปัญหาปานกลาง

จากตารางที่ 19 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู
มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาคำถามการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิต
ประจำวันว่า มีปัญหาในระดับปานกลางทุกเรื่อง

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์
ผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัญหาคำถามการวัดและประเมินผลวิชาอาชีพที่
เกี่ยวกับการดำรงชีวิต

ปัญหาคำถามการวัดและประเมินผล วิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความรู้ความเข้าใจของครู เกี่ยวกับวิธีการวัดและ ประเมินผลงานเด็ก	3.13	.87	2.87	.84	2.68	.93	2.86	.89	มีปัญห่าปานกลาง
2. ความรู้ความเข้าใจของครู เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัด และประเมินผล	3.36	.90	2.99	.86	2.82	.92	3.01	.91	มีปัญห่าปานกลาง
3. การประเมินผลการเรียนภาค ปฏิบัติครูส่วนใหญ่ไม่ใกล้ชิด พฤติกรรมรวมแต่ละคน มักจะให้ คะแนนจากผลงานสำเร็จรูป อย่างเดียว	3.79	.98	3.11	1.01	2.77	1.13	3.11	1.11	มีปัญห่าปานกลาง
รวม	2.43	.79	2.99	.79	2.75	.87	2.99	.85	มีปัญห่าปานกลาง

จากตารางที่ 20 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู
มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาคำถามการวัดและประเมินผลวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรง
ชีวิตว่า มีปัญหาในระดับปานกลางทุกเรื่อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคึกเห็นของศึกษานิเทศก์
ผู้บริหาร และครูเกี่ยวกับปัญหาคำความสามารถของครูในการสอนวิชา
ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

ปัญหาคำความสามารถของครูใน การสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความแม่นยำในเนื้อหาที่สอน	3.48	.91	2.88	.95	2.79	1.00	2.94	.99	มีปัญหาลปานกลาง
2. ความมั่นใจของครูในการ ออกเสียงภาษาอังกฤษ	3.97	.93	3.33	1.02	3.13	1.12	3.33	1.08	มีปัญหาลปานกลาง
3. การเลือกวิธีสอนที่เหมาะสม	3.49	.79	3.09	.84	2.94	.92	3.07	.91	มีปัญหาลปานกลาง
4. การโยงบทเรียนให้สัมพันธ์ กับชีวิตประจำวันของนักเรียน	3.69	.89	3.27	.93	3.21	1.02	3.27	.98	มีปัญหาลปานกลาง
5. การสอนให้ทักษะทั้ง 4 ทักษะ ทั้ง ทักษะอ่าน และเขียนให้ สัมพันธ์กัน	3.65	.91	3.30	.96	3.14	.99	3.27	.98	มีปัญหาลปานกลาง
รวม	3.66	.71	3.17	.74	3.04	.82	3.18	.81	มีปัญหาลปานกลาง

จากตารางที่ 21 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู
มีความคึกเห็นเกี่ยวกับปัญหาคำความสามารถของครูในการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่
เกี่ยวกับชีวิตประจำวันว่า มีปัญหาในระดับปานกลางทุกเรื่อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของศึกษานิเทศก์
ผู้บริหาร และครู เกี่ยวกับปัญหาคำถามความสามารถของครูในการสอน
วิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต

ปัญหาคำถามความสามารถของครูในการ สอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ครูไม่มีความรู้ที่จะวิเคราะห์ หรือแบ่งแยกเนื้อหางานเลือกที่ เหมาะสมเพื่อนำมาสอนได้	3.33	.85	2.93	.94	2.63	.98	2.88	.97	มีปัญหปานกลาง
2. ครูจากทักษะและความด้นัก เฉพาะงาน	4.09	.81	3.79	.99	3.56	1.07	3.76	1.00	มีปัญหามาก
3. ครูจากความรู้เกี่ยวกับวิธี การสอนงานเลือก	3.71	.86	3.44	.98	3.23	1.08	3.40	1.00	มีปัญหปานกลาง
รวม	3.71	.71	3.39	.81	3.14	.88	3.35	.83	มีปัญหปานกลาง

จากตารางที่ 22 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู มีความพึงพอใจเกี่ยวกับปัญหาคำถามความสามารถของครูในการสอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วปรากฏว่า เรื่องที่มีปัญหามาก คือ ครูจากทักษะและความด้นักเฉพาะงาน ส่วนปัญหาอื่น ๆ มีปัญหาในระดับปานกลาง

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของศึกษานิเทศก์
ผู้บริหาร และครู เกี่ยวกับปัญหาการบริหารและการจัดการวิชา
ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

ปัญหาการบริหารและการ จัดการวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ ชีวิตประจำวัน	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การจัดการที่มีความสามารถ ความถนัดเฉพาะวิชา เข้าห้การสอน	3.81	.81	3.60	.93	3.51	.96	3.62	.93	มีปัญหามาก
2. การจัดจำนวนนักเรียนให้ เหมาะสมกับการสอนภาษา (ไม่เกิน 20 คน)	3.17	.91	2.77	1.05	2.94	1.17	3.03	1.12	มีปัญหปานกลาง
3. การจัดการวางสอนไม่ให้นัก สอนคิดท้อกันหลายชั่วโมง	3.15	.94	2.96	1.10	2.95	1.21	3.08	1.11	มีปัญหปานกลาง
4. ขาดการประชุมสัมมนาเพื่อ แก้ไขปัญหาการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษ	3.95	.90	3.67	1.01	3.74	1.03	3.76	1.02	มีปัญหามาก
5. ครูไม่ได้รับการอบรมวิธีสอน ทอมหลักการสอนกลุ่ม ประสิทธิภาพพิเศษ (ภาษาอังกฤษ)	3.54	1.05	3.33	1.20	3.13	1.37	3.31	1.26	มีปัญหปานกลาง
6. การจัดส่งแบบเรียนและ คู่มือครูล่าช้า	3.35	1.13	3.40	1.18	2.93	1.28	3.21	1.23	มีปัญหปานกลาง
7. ขาดการนิเทศและสาธิต การสอน	3.89	.90	4.00	.96	3.85	1.03	3.91	1.01	มีปัญหามาก
รวม	3.55	.59	3.39	.64	3.29	.71	3.42	.67	มีปัญหปานกลาง

จากตารางที่ 23 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารและการจัดการวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วปรากฏว่า เรื่องที่มีปัญหามากคือ การจัดการที่มีความสามารถความถนัดเฉพาะวิชาเข้าทำการสอน ชำกการประชุมสัมมนาเพื่อแก้ไขปัญหาคารเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และชำกการนิเทศและสาธิตการสอน ส่วนปัญหาอื่น ๆ มีปัญหาในระดับปานกลาง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ปัญหาการการบริหารและการ จัดการวิชาอาชีพเกี่ยวกับ การดำรงชีวิต	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
11. การจักให้นักเรียนไป ทัศนศึกษาเพื่อเสริมการ เรียนรู้วิชางานเลือกตาม สถานประกอบอาชีพของ หน่วยงานเอกชนหรือ หน่วยงานของรัฐ	3.88	.94	3.86	1.08	3.83	1.13	3.86	1.08	มีปัญหามาก
12. ชากรสถานประกอบการที่ จะส่งนักเรียนไปฝึกงาน	4.20	.88	4.13	1.00	4.05	1.06	4.13	.99	มีปัญหามาก
13. การศึกษาขอความร่วมมือ จากองค์การของรัฐและ หน่วยงานเอกชนเพื่อส่ง นักเรียนไปฝึกงาน	4.03	.91	3.90	1.03	3.82	1.11	3.92	1.03	มีปัญหามาก
14. โรงเรียนไม่สามารถนำวัสดุ ที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น เช่น วัสดุต่าง ๆ จากชุมชนใน ท้องถิ่นมาใช้เป็นอุปกรณ์การ สอนและวัสดุฝึกงาน	3.09	.99	2.86	1.01	2.51	1.07	2.77	1.06	มีปัญหาลปานกลาง
15. การขาดแหล่งวิทยากรเพื่อ ให้ครู ใ้ครูศึกษาค้นคว้า เตรียมการสอน	3.72	.84	3.70	.88	3.50	1.02	3.62	.92	มีปัญหามาก
16. การจกนิทรรศการส่งเสริม และประชาสัมพันธ์งานอาชีพ ต่าง ๆ เพื่อเป็นแรงจูงใจ นักเรียนและผู้ปกครองให้ สนใจงานเลือก	3.61	.89	3.51	.91	3.50	1.04	3.50	.96	มีปัญหาลปานกลาง
17. นักเรียนเกิดปัญหาเมื่อย้าย จากโรงเรียนที่เปิดสอนงาน เลือกไปในโรงเรียนที่เปิด สอนวิชาภาษาอังกฤษเนื่อง จากโรงเรียนบางแห่งเลือก สอนไม่เหมือนกัน	3.80	1.11	3.77	1.13	3.74	1.22	3.73	1.16	มีปัญหามาก

ปัญหาความวุ่นวายและการ จัดการวิชาชีพที่เกี่ยวกับ การดำรงชีวิต	ศึกษานิเทศก์		ผู้บริหาร		ครู		รวม		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
18. การจัดให้มีการปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกัน และกันระหว่างครูสอนงาน เลือกซึ่งอยู่ในกลุ่มโรงเรียน เดียวกัน	3.40	.91	3.20	.93	3.17	1.03	3.25	.96	มีปัญหาลปานกลาง
19. ซากความร่วมมือจาก ผู้ปกครองในการใช้สถาน ประกอบอาชีพอิสระในการ เรียนการสอนงานประดิษฐ์ และงานช่าง	3.43	.91	3.28	.98	3.28	1.00	3.29	.97	มีปัญหาลปานกลาง
20. ผู้นิเทศไม่มีความแม่นยำ ทางวิชาการ ไม่สามารถ ทอบัญหาของครู โค้ดทรง ประเด็น	2.99	.93	3.20	.93	3.22	1.03	3.16	.97	มีปัญหาลปานกลาง
21. การแจ้ง ให้ครูทราบล่วงหน้า ก่อนที่ศึกษานิเทศก์ออกนิเทศ ติดตามผลเพื่อที่จะได้ ตระเตรียมปัญหาต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นไว้สอบถามและหา แนวทางแก้ไขอย่างมี ประสิทธิภาพ	2.91	.89	3.09	.92	3.06	1.01	3.06	.96	มีปัญหาลปานกลาง
22. ผู้ปกครองนักเรียนไม่ค่อยมี เวลาเข้าร่วมประชุมเพื่อรับ ฟังคำชี้แจงจากทาง โรงเรียน	3.60	.94	3.58	.99	3.52	1.01	3.56	1.00	มีปัญหาลปานกลาง
23. การขอความร่วมมือจาก กรมการการศึกษา กำนัน ผู้ใหญ่บ้านในการช่วยแพร่ ข่าวสารเกี่ยวกับการใช้ หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์ พิเศษให้ประชาชนทราบ	3.24	.94	3.18	.95	3.21	1.02	3.23	.99	มีปัญหาลปานกลาง
รวม	3.50	.54	3.32	.55	3.26	.67	3.34	.60	มีปัญหาลปานกลาง

จากตารางที่ 24 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาคำถามการบริหารและการจัดการวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วปรากฏว่า เรื่องที่มีปัญหามากคือ การจัดบุคลากรเพื่อสอนงานเลือกหายากที่จะสอนได้ทุกแขนงงาน การจัดให้นักเรียนไปทัศนศึกษาเพื่อเสริมการเรียนรู้วิชางานเลือกตามสถานประกอบการอาชีพของหน่วยงานเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐ ซากสถานประกอบการที่จะส่งนักเรียนไปฝึกงาน การติดต่อขอความร่วมมือจากองค์การของรัฐและหน่วยงานเอกชนเพื่อส่งนักเรียนไปฝึกงาน ซากแหล่งวิทยากรเพื่อให้ครูได้ใช้ศึกษาค้นคว้าเตรียมการสอน และนักเรียนเกิดปัญหาเมื่อย้ายโรงเรียนที่เปิดสอนงานเลือกไปในโรงเรียนที่เปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากโรงเรียนบางแห่งเลือกสอนไม่เหมือนกัน ส่วนปัญหาคำถามการบริหารและการจัดการในเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการจัดกาและการใช้หลักสูตร
กลุ่มประสบการณ์พิเศษ จากแบบสอบถามปลายเปิด

ตารางที่ 25 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการจัดกาและการใช้หลักสูตร
กลุ่มประสบการณ์พิเศษ

ข้อ	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ (N = 1,555)	ความถี่
1.	<u>ปัญหาคำานการจักเนื้อหาและการปรับปรุงเนื้อหา</u>	
1.1	<u>ปัญหาคำานการจักเนื้อหาและการปรับปรุงเนื้อหา</u> <u>วิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน</u>	
	1. เนื้อหาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มากและบางบทยกเกินไป	519
	2. ควรลคเนื้อหาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ลงบ้าง	482
	3. ควรเพิ่มบทฝึกไวยากรณ์	345
	4. ควรปรับเนื้อหาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้ง่ายกว่าเดิม	224
	5. คำศัพท์บางบทมากและยากเกินไป	132
	6. ควรปรับปรุงจุดประสงค์ให้เหมาะสมกับเวลา	82
	7. ควรแยกเนื้อหาเป็นส่วน ๆ เช่น บทสนทนา การใช้ภาษา และความเข้าใจ	63
	8. ควรมีแบบเรียนที่สอนเกี่ยวกับการยสมตัวอ่านให้นักเรียนไครู้ และใช้ไคถูกต้อง	21

ข้อ	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ (N = 1,555)	ความถี่
	<p>1.2 <u>ปัญหาคำณการจักเนื้อหาและการปรับรงเนื้อหา</u> <u>วิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการทำรงชีวิต</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีเนื้อหาให้เลือกมากเกินไป ควรกำหนดให้เรียน แขนงงานใดแขนงงานหนึ่งให้ชำนาญ 287 2. เนื้อหาไม่เหมาะสมกับท้องถิ่น ควรสำรวจให้แน่ชัดว่าแต่ละตำบลใน เขตการศึกษาทำอาชีพอะไรบ้าง 111 3. เนื้อหามีรายละเอียดไม่เพียงพอ 103 4. มีเนื้อหาน้อยเกินไป ควรมีเนื้อหาให้เลือกมากขึ้น 49 5. เนื้อหาบางแขนงงานยากเกินไป 45 6. ควรให้จังหวัด อำเภอ หรือโรงเรียนจักเนื้อหาเอง 27 7. ควรแยกแผนการสอนของแขนงงานต่าง ๆ ไว้คนละเล่ม เพราะครูผู้สอนไม่ใช่คนเดียวกัน 16 8. ควรเพิ่มเนื้อหาวิชาการตลาด การจัดการ การทำแผนซักฟอก การทำแซมพู่สระแถม และการทำน้ำปลา 12 	
2.	<p><u>ปัญหาคำนเวลาเรียนและการปรับรงเวลาเรียน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 2.1 <u>ปัญหาคำนเวลาเรียนและการปรับรงเวลาเรียน</u> <u>วิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน</u> 1. เวลาเรียนน้อยเกินไป ควรเพิ่มเวลาเพื่อใช้สำหรับฝึก 290 2. เวลาเรียนมากเกินไป ควรลดเวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อไปเพิ่มเวลาเรียนวิชาทักษะ 128 	

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ข้อ	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ (N = 1,555)	ความถี่
3.	<p data-bbox="243 445 936 497">2.2 <u>ปัญหา</u>ด้านเวลาเรียนและการปรับปรุงเวลาเรียน</p> <p data-bbox="313 511 739 563"><u>วิชาอาชีพ</u>ที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต</p> <p data-bbox="264 591 991 644">1. เวลาเรียนน้อยเกินไป ควรเพิ่มเวลาเรียนภาคปฏิบัติ</p> <p data-bbox="264 657 1095 773">2. เวลาเรียนมากเกินไป ควรลดเวลาเรียนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตเพื่อไปเพิ่มเวลาเรียนวิชาทักษะ</p> <p data-bbox="243 810 688 862">3.1 <u>ปัญหา</u>ด้านการจัดการเรียนการสอน</p> <p data-bbox="243 891 758 943">3.1 <u>ปัญหา</u>ด้านการจัดการเรียนการสอน</p> <p data-bbox="313 956 828 1009"><u>วิชาภาษาอังกฤษ</u>ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน</p> <p data-bbox="264 1037 970 1092">1. จัดกิจกรรมไม่ทันตามคาบเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือครู</p> <p data-bbox="264 1105 1133 1284">2. ควรจัดคู่มือครู สื่อการเรียนการสอน และแบบที่เป็นต้นแบบในการอ่านและออกเสียงที่เป็นปัญหา เทปเพลง ให้แก่โรงเรียนทุกโรงเรียนที่เปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษ</p> <p data-bbox="264 1297 976 1349">3. นักเรียนมีหนังสือเรียนและแบบฝึกหัดไม่ครบชั้นเรียน</p> <p data-bbox="264 1362 673 1415">4. ครูไม่จัดกิจกรรมตามคู่มือครู</p> <p data-bbox="264 1428 902 1480">5. นักเรียนไม่สามารถอ่านและเขียนไ้เท่าที่ควร</p> <p data-bbox="264 1493 1173 1611">6. นักเรียนไม่สนใจ ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และไม่กล้าแสดงออก</p> <p data-bbox="264 1624 813 1677">7. ควรจัดทำเครื่องมือวัดจุดประสงค์ให้ครู</p> <p data-bbox="264 1690 1133 1808">8. แบบตัวอักษรที่ใช้ฝึกเขียน ผู้ศึกษารุ่นเก่ากับรุ่นใหม่มีความเข้าใจขัดแย้งกัน</p> <p data-bbox="264 1821 1029 1873">9. ควรมีเครื่องพิมพ์ดีดและเครื่องอัดสำเนาให้ทุกโรงเรียน</p>	<p data-bbox="1292 602 1347 635">232</p> <p data-bbox="1307 733 1347 766">85</p> <p data-bbox="1292 1043 1347 1076">394</p> <p data-bbox="1292 1240 1347 1273">366</p> <p data-bbox="1307 1306 1347 1338">61</p> <p data-bbox="1307 1371 1347 1404">43</p> <p data-bbox="1307 1437 1347 1469">40</p> <p data-bbox="1307 1568 1347 1600">37</p> <p data-bbox="1307 1633 1347 1666">23</p> <p data-bbox="1307 1764 1347 1797">21</p> <p data-bbox="1307 1830 1347 1862">18</p>

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ข้อ	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ (N= 1,555)	ความถี่
	<p>3.2 <u>ปัญหาคำถามการจัดการเรียนการสอน</u> <u>วิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ขาดอุปกรณ์ วัสดุฝึกงาน และขาดงบประมาณ 281 2. ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยากจนไม่สามารถจัดหาสื่อการเรียนให้บุตรของตนได้อย่างเพียงพอ 102 3. ขาดแหล่งวิทยากรและแหล่งฝึกงาน 71 4. เวลาที่กำหนดในแผนการสอนน้อยเกินไป นักเรียนทำงานไม่ทันตามกำหนดเวลาในบางงาน 63 5. ขาดวิทยากรและขาดงบประมาณในการเชิญวิทยากร 45 6. อุปกรณ์ที่โรงเรียนได้รับ เช่น จอบ เสียม ส่วนใหญ่ขาดคุณภาพ 38 	
4.	<p><u>ปัญหาคำถามการบริหารและการจัดการ</u></p> <p>4.1 <u>ปัญหาคำถามการบริหารและการจัดการ</u> <u>วิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูไม่มีความชำนาญในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ควรจัดให้มีการอบรมครูและผู้บริหารทุกปี อย่างน้อยปีละครั้ง 453 2. ควรบรรจุครูวิชาเอกภาษาอังกฤษให้ครบทุกโรงเรียนที่เปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษ 402 3. ขาดการติดตามผลและการนิเทศ 218 4. ควรเปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับเพราะปัจจุบันมีปัญหาในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาไม่ยินดีรับนักเรียนที่ไม่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 113 	

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ข้อ	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ (N = 1,555)	ความถี่
	5. ผู้บริหารไม่สนใจการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ปล่อยให้ครูสอนตามลำพัง และแก้ปัญหาเอง	41
	6. ครูที่สอนภาษาอังกฤษต้องสอนหลายวิชาและมีชั่วโมงสอนมาก	39
	4.2 <u>ปัญหาคำณการ บริหารและการจัดการ</u> <u>วิชาชีพที่เกี่ยวกับการทำางชีวิต</u>	
	1. ครูขาดความรู้และความถนัดในการสอนงานเลือก	603
	2. ควรจัดอบรมวิธีสอนงานเลือกหรือบรรจุครูที่มีวุฒิทางวิชาชีพ	325
	3. ขาดสถานที่ฝึกงานภายในโรงเรียน	147
	4. งบประมาณไม่เพียงพอในการจัดหาวัสดุ ควรเพิ่มค่าวัสดุรายหัว	129
	5. ผู้บริหารและบุคลากรของนักเรียนไม่สนใจในการสอนงานเลือก	56

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตร กลุ่มประสบการณ์พิเศษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 จำนวน 6 คน และครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 อย่างน้อย 2 ปี จำนวน 14 คน ได้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการและการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 พอสรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6

1.1 ค่านองค้ประกอบของเนื้อหา ในค่านองค้ประกอบของเนื้อหา ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความง่ายพอเหมาะ เนื้อหาสนุกทำให้เด็กเรียนสนใจ แบบฝึกหัดมีน้อยเนื่องจากการเตรียมความพร้อม และทางกระทรวงศึกษาธิการไม่ต้องกรให้มีแบบฝึกหัดมาก เพราะจะทำให้หนังสือมีราคาแพงเกินไป จึงกำหนดให้พอเป็นแนวทางสำหรับครูเพื่อให้เพิ่มเติมแบบฝึกหัดเอง ส่วนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นั้น ปริมาณเนื้อหาค่อนข้างมากและบางบทค่อนข้างยากสำหรับนักเรียนในโรงเรียนที่ขาดความพร้อม ทั้งนี้เนื่องจากเดิมทีเกี่ยวข้องการจัดทำหลักสูตรให้ใช้ในวงแคบคือ โรงเรียนที่มีความพร้อมตามเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด แต่ปรากฏว่าได้นำไปใช้ทั่วประเทศทั้งในชนบทที่ขาดความพร้อม ในค่านเนื้อหาที่เกี่ยวกับไวยากรณ์นั้นหลักสูตรปัจจุบันไม่ไค้เน้นเนื่องจากแต่เดิมนักเรียนเรียนรู้และจำกภหรือหลักไวยากรณ์ไค้แต่ไม่สามารถทฤษภาษาอังกฤษไค้ และเห็นว่าการเรียนการสอนนั้นครูควรสรุปกฏให้นักเรียนเข้าใจก้วย

1.2 ค่านเวลาเรียน การกำหนดเวลาเรียนตามคู่มือครูสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กำหนดเวลาสอนไ้ว 200 ชั่วโมง ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าควรจะสอนจบไค้ในเวลาประมาณ 160 ชั่วโมง เพราะไค้เผื่อเวลาในการสอบ การวิคจุค้ประสงค์และวันหยุดไ้วแล้ว ในแต่ละบทก็ไค้เผื่อเวลาไ้ว เช่น บทที่ 1 ของ English is Fun Book I เนื้อหามีคำศัพท์ 3 คำ รูปประโยค 2 รูปประโยค ครูต้องสอนไค้ครบทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน กำหนดเวลาไ้ว 3 ชั่วโมง ซึ่งในทางปฏิบัติผู้ทรงคุณวุฒิไค้รับการร้องเรียนจากครูว่าเวลาสอนไม่พอ เพราะในการสอนต้องมีการฝึก

วินัยควบคุมไปค่ายและในการจัดให้นักเรียนทำกิจกรรมตามที่กำหนด นักเรียนจะปฏิบัติได้ไม่ทันเวลา เช่น กำหนดให้ทำกิจกรรมโดยแบ่งกลุ่มใช้เวลา 10 นาที นักเรียนต้องเสียเวลาในการหากลุ่ม ทำให้ไม่สามารถทำกิจกรรมได้ตามกำหนด

ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงเนื้อหาและเวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันว่า ควรลดเนื้อหาหรือเพิ่มเวลาเรียน ส่วนกิจกรรมนั้นควรเป็นไปตามเดิม เพราะเป็นวิชาที่ต้องมีการฝึกทักษะมาก ๆ

1.3 ด้านการเรียนการสอน ปัญหาด้านการเรียนการสอนที่พบคือ ครูส่วนหนึ่งไม่ดำเนินการสอนตามกิจกรรมในคู่มือครู โดยให้เหตุผลว่านักเรียนปฏิบัติไม่ได้ นักเรียนขาดความสนใจ ซากเรียนบ่อย และจัดระเบียบในชั้นเรียนไม่ได้ ทำให้กิจกรรมที่กำหนดไว้ล้มเหลว ครูบางคนท้อใจว่าถ้าปฏิบัติตามคู่มือครูจะทำให้สอนไม่ทัน จึงสอนแค่เนื้อหาซึ่งเป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้อง เพราะหลักสูตรปัจจุบันมุ่งสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ต้องมีการฝึกทักษะ ครูบางคนไม่สามารถจัดกิจกรรมตามที่กำหนดได้อาจเป็นเพราะว่าครูยังไม่เข้าใจ เนื่องจากเป็นวิธีสอนแบบใหม่ซึ่งแตกต่างไปจากหลักสูตรเก่า ครูบางคนไม่มีคู่มือครู เพราะครูที่สอนอยู่ย้ายโรงเรียนและให้นำคู่มือครูไปค่าย ปัญหาสื่อการเรียนที่พบคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไม่มีสื่อการเรียนประเภทบัตรภาพ ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่า กระทรวงศึกษาธิการควรประกาศว่าโรงเรียนใดเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษก็ให้หนังสือให้ครบชุด ไม่ใช่ประกาศให้หนังสือเรียนเท่านั้นแต่สิ่งที่ไม่ใช่หนังสือเรียนจะซื้อก็ได้ไม่ซื้อก็ได้ ทำให้นักเรียนมีสื่อการเรียนไม่ครบซึ่งทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุผล ส่วนปัญหาด้านการวัดและการประเมินผล รวมทั้งด้านความสามารถของครูนั้น ครูส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบมาตรฐาน ซากความมั่นใจในการออกเสียง ทั้งนี้เพราะครูส่วนหนึ่งไม่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกแต่ต้องสอนวิชาภาษาอังกฤษ จึงควรจัดอบรมครูสอนภาษาอังกฤษอย่างทั่วถึง

1.4 ด้านการบริหารและการจัดการ ปัญหาที่เกี่ยวกับการบริหารและการจัดการพบว่า บางโรงเรียนมีครูจำกัด ไม่สามารถส่งครูที่สอนภาษาอังกฤษเข้ารับการอบรมได้ทุกคน และครูที่ได้รับการอบรมแล้วก็ไม่ได้สอนวิชาภาษาอังกฤษเนื่องจากผู้บริหารบางคนส่งครูคนเดียวกันไปอบรมหลาย ๆ วิชา บางแห่งครูที่ได้รับการอบรมแล้วย้ายไปสอนโรงเรียนอื่น

ทำให้ซำคครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้บริหารบางแห่งจัดครูสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นครูประจำชั้น ทำให้ห้องสอนทุกวิชา จึงไม่มีเวลาเตรียมการสอนวิชาภาษาอังกฤษได้เต็มที่ ฉะนั้นการที่จะให้การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษบรรลุ ควรคัดเลือกครูที่มีความสามารถเฉพาะ จะให้ครูประถมศึกษาสอนก็ได้ทุกวิชาคงไม่ได้ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ค่อนข้างพิเศษเพราะไม่ใช่ภาษาของชาติ และควรจัดให้ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษได้เข้ารับการอบรม โรงเรียนใดที่จะเลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษก็ควรปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ การจัดครูเข้าสอนควรจัดแบบสายวิชา เช่น จัดให้ครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 เพราะเนื้อหาต่อเนื่องกัน อีกประการหนึ่งที่ควรคำนึงถึงก็คือสภาพของห้องเรียนต้องเอื้อต่อการจัดกิจกรรมคือ มีนักเรียนไม่มากจนเกินไป เช่น ถ้านักเรียน 40 - 45 คน จะยากต่อการจัดกิจกรรมเพราะต้องแบ่งกลุ่ม นอกจากนี้แล้วสื่อการเรียนการสอนก็เป็นสิ่งสำคัญซึ่งควรได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร

2. ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6

2.1 ค่านองคประกอบของเนื้อหา ปัญหาค่านองคประกอบของเนื้อหาที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้รับฟังความคิดเห็นจากครูว่า เนื้อหาบางแขนงงานยากเกินไปสำหรับนักเรียน เช่น การตัดเย็บเสื้อผ้าในแขนงงานบ้าน งานไฟฟ้า งานวิทยุ และงานเครื่องยนต์เบื้องต้นในแขนงงานช่าง ในค่านองคประกอบนั้นมีความเห็นว่างานช่างประดิษฐ์ที่ใช้โครงเหล็กยากเกินไปสำหรับนักเรียนในวัยนี้ ส่วนผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าเนื้อหาอาจจะยากเกินไปในบางเรื่อง แต่ถ้าครูมีความเข้าใจและปฏิบัติตามคำแนะนำ เลือกเรื่องที่เหมาะสมก็จะไม่ยาก ถ้าหาวัสดุไม่ได้ก็ควรหาวัสดุอื่นทดแทนหรือเลือกเรื่องที่จะสอนให้สอดคล้องกับวัสดุในท้องถิ่น ในการเลือกเนื้อหาที่จะสอนนั้น กลุ่มโรงเรียนควรมีบทบาทในการพิจารณาปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับท้องถิ่น โดยคำนึงถึงความเปลี่ยนแปลงของสังคม และต้องตระหนักถึงวิธีสอนงานเลือกให้บูรณาการกับวิชาภาษาไทยด้วย เช่น เมื่อเรียนงานเลือกก็ควรให้นักเรียนเขียนรายงานว่างานนี้ทำอย่างไร ใช้เวลาเท่าไร ใช้อะไรบ้างอย่างไร เพราะถ้าสอนเน้นหนักแก่การงานก็จะทำให้นักเรียนอ่านและเขียนไม่ได้ ส่วนเป้าหมายในการสอนการงานสำหรับนักเรียนในชั้นประถมศึกษานั้น

ต้องการฝึกนิสัยในการทำงาน

2.2 ก้านเวลาเรียน ปัญหาที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้รับฟังความคิดเห็นจากครูคือ คาบเวลาเรียนไม่เพียงพอเพราะต้องใช้เวลาในการปฏิบัติมาก แต่ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าหลักสูตรแกนงานค่าาง ๆ ในงานเลือกเป็นหลักสูตร เบ็ดเสร็จที่จบในตัวเองจึงกำหนดคาบเวลาให้ไว้กว้าง ๆ แต่ก็ยังมีบางเรื่องบางแขนงงานที่คาบเวลาเรียนน้อยเกินไป ซึ่งอาจจะปฏิบัติก่อนนอกเวลาเรียน อีกประการหนึ่งถ้าครูไม่มีความชำนาญในการสอนก็จะมีผลกระทบต่อกาเวลาเรียน

2.3 ก้านการ เรียนการสอน ปัญหาที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้รับฟังความคิดเห็นจากครูคือ แผนการสอนอ่านแล้วเข้าใจยาก เช่น งานช่าง ครูที่มีความถนัดเฉพาะงานหาไคยาก นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และวัสดุฝึกงาน ส่วนผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าปัญหาที่ก้านการ เรียนการสอนนั้นอยู่ที่ตัวครู อุปกรณ์และวัสดุสิ้นเปลืองที่ใช้ฝึกงานในคานเกี่ยวกับตัวครู ครูบางคนสอนโดยใช้วิธีการให้นักเรียนจดเนื้อหาและคอบลงในสมุด ไม่มีการฝึกปฏิบัติงานที่เรียนซึ่งซักค่อหลักการสอนการงานเป็นอย่างยิ่ง การวัดและประเมินผลก็ยังคงวัดความรู้ ความจำ ไม่ไควัดการปฏิบัติ ในคานเกี่ยวกับอุปกรณ์การฝึกงานสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติไคจัดสรรงบประมาณให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดจัทจื้อให้โรงเรียน แต่อาจจักให้ไคไม่ทั่วถึง ผู้ทรงคุณวุฒิไคเสนอแนะว่ากลุ่มโรงเรียนควรจะมีการประชุมเกี่ยวกับการจัดหาอุปกรณ์เพื่อใช้ภายในกลุ่มโรงเรียนเดียวกันเพื่อเป็นการแกปัญหาการขาดอุปกรณ์ และควรจักให้มีการอบรมครูสอนงานเลือก

2.4 ก้านการบริหารและการจัดการ ปัญหาที่ก้านการบริหารและการจัดการผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า ครูคนเดียวไม่สามารถสอนงานเลือกไคทุกแขนงงาน และโรงเรียนยังขาดครูวิชาชีพในแขนงงานค่าาง ๆ เช่น งานโลหะ งานไฟฟ้า และงานวิทยุ ผู้ทรงคุณวุฒิไคเสนอแนะว่า ทางโรงเรียนอาจเชิญวิทยากรมาช่วยสอนแต่ก็ยังมีปัญหาในเรื่องคาคอบแทนวิทยากร เพราะกิดซักเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงการคลัง วิธีแกปัญหาอีกทางหนึ่งคือ รวมกลุ่มโรงเรียนแล้วเชิญวิทยากรมาอบรมครูเพื่อนำไปสอน ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติร่วมกับกรมการฝึกหัดครูไคจักหาชุดการเรียนการสอนงานเลือกเพื่อสะดวกแก่ครูในการสอน ในโรงเรียนขนาดใหญ่จะมีครูจำนวนมาก การจัดการเรียนการสอนงานเลือกก็สามารถจะจักไคดีกว่าโรงเรียนขนาด

เล็กซึ่งมีครูจำนวนน้อย แต่โรงเรียนขนาดใหญ่ก็มักอยู่ในเขตอำเภอ เมืองและโรงเรียนเหล่านี้ก็ไม่เลือกสอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต ส่วนใหญ่จะเลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เพราะสะดวกในการจัดการเรียนการสอนและสนองความต้องการของผู้ปกครอง ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ปัญหาผู้บริหาร ผู้บริหารไม่เข้าใจและขาดความสนใจในวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต และกลัวว่านักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้ว จะมีปัญหาในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาเนื่องจากไม่มีความรู้วิชาภาษาอังกฤษ

3. ความเห็นของครูทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นครูที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6

3.1 ท่านองคประกอบของเนื้อหา ครูทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันไว้ดังนี้

เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความยากง่ายเหมาะสมดีแล้ว แต่ควรเพิ่มบทฝึกไวยากรณ์ แบบฝึกหัดเกี่ยวกับการคิดและเขียน โดยลดเนื้อหาเล่ม 2 ลงเล็กน้อย จากการสังเกตนักเรียนเมื่อเรียนผ่านไปแล้วแต่ละบทนักเรียนเขียนไม่ค่อยได้ คำศัพท์ก็จะเพิ่มขึ้นทุกบทจนทำให้นักเรียนรู้สึกว่ภาษาอังกฤษยากและไม่รู้สึกสนุกในการเรียน ส่วนเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีปริมาณมากและยากเกินไปสำหรับนักเรียนโดยเฉพาะเนื้อหาเล่ม 4 นั้นยากมาก มีคำศัพท์ให้เดาความหมายมากเกินไป คำศัพท์บางคำเอ่ยถึงเพียงครั้งเดียวก็หายไปเลยไม่มีที่ใช้อีก เมื่อถึงปลายภาคนักเรียนจะลืมคำศัพท์ไปมาก ในคำานที่เกี่ยวกับไวยากรณ์ยังขาดการเน้นในกิจกรรม และแบบฝึกหัดที่จะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจในหลักการ เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เพิ่มการสอนอักษรตัวเขียนซึ่งลักษณะอักษรบางตัวได้เปลี่ยนแปลงไปจากลักษณะอักษรแบบเดิม ครูที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาสอนแบบตัวอักษรไม่เหมือนกันทำให้นักเรียนสับสน แนวทางการปรับปรุงองค์ประกอบของเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะไว้โดยสรุปคือ ควรเพิ่มบทสรุปและบทฝึกเกี่ยวกับไวยากรณ์บางเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจ

กฎเกณฑ์ในการใช้ภาษา และลคปริมาณเนื้อหาหลงเพราะการที่จักเนื้อหาหมากทำให้นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย ถ้าลคปริมาณเนื้อหาหลง นักเรียนอาจจะไม่เบื่อหน่ายและรู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษนั้นสนุก ทำให้สมกับคำว่า "English Is Fun" ส่วนคู่มือครูที่ได้จัดทำไว้สำหรับครูมีประโยชน์มากเพราะได้ใช้เป็นแนวทางในการสอน ถ้าครูใคอ่านทำความเข้าใจและเตรียมการสอนอย่างคักก็จะไม่มีปัญหา

3.2 ก้านเวลาเรียน การกำหนดเวลาเรียนสำหรับวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ซึ่งกำหนดให้เรียนมีละ 200 ชั่วโมง ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่ามีความเหมาะสมคักแล้ว การจักเวลาเรียนในคู่มือครูถ้าครูสามารถปฏิบัติคักได้ เวลา 200 ชั่วโมง ก็จะเหลือพอสำหรับการสอนซ่อมเสริมหรือทบทวน แต่เท่าที่ปฏิบัติในเวลา 1 ชั่วโมง คามที่คู่มือครูกำหนดจะมีกิจกรรมมากเกินไป ทำให้การเรียนการสอนไม่ทันเวลาเพราะนักเรียนมีระดับสติปัญญาไม่เท่ากัน และในการให้ทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้งจะต้องใช้เวลาอธิบายมาก ในค้านที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการปรับปรุงเวลาเรียน ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็นว่าควรลคกิจกรรมในแต่ละชั่วโมงลงบ้างเพื่อให้เหมาะสมกับเวลา

3.3 ก้านการเรียนการสอน ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็นว่า ครูส่วนใหญ่จักกิจกรรมไม่ทันคามกำหนดเวลาในคู่มือครู เพราะนักเรียนมีระดับสติปัญญาไม่เท่ากัน การจักกิจกรรมค่าง ๆ ในห้องเรียนสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนมีความสนใจและรู้สึกสนุกสนาน แต่ทำให้มีปัญหาในค้านความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพราะนักเรียนต้องใช้เวลาในการฝึกพูดและฟัง ถ้ามีจำนวนนักเรียนมกก็มีปัญหามาก เมื่อฝึกพร้อม ๆ กันเสียงจะดังรบกวนห้องเรียนห้องอื่นและการทำกิจกรรมก็เสียเวลามากกว่าที่กำหนดไว้ในคู่มือครู ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสื่อการเรียนการสอนบางโรงเรียนขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนมาก บางโรงเรียนมีสื่อการเรียนการสอนแต่ครูไม่นำมาใช้ นักเรียนไม่มีบัตรภาพ นักเรียนส่วนหนึ่งไม่มีหนังสือเรียนและหนังสือแบบฝึกหัดเพราะไม่มีเงินซื้อกิจกรรมที่ให้แสดงบทบาทสมมุคนักเรียนไม่กล้าแสดงออก เพราะจำคาศัพท์ไม่ได้ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสามารถของครู ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็นว่า ครูส่วนใหญ่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ดี และครูบางคนไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ จึงทำให้ขาดความเชื่อมั่นในการสอนและมีปัญหาในการออกเสียง ครูไม่สามารถสร้างเครื่องมือ

มาตรฐานในการวัดและประเมินผล ทำให้ระดับมาตรฐานการเรียนของนักเรียนที่ได้
 ไม่ได้เท่าที่ควร แนวทางการปรับปรุงการเรียนการสอนให้บรรลุจุดประสงค์ตามหลักสูตร
 ก็คือ ความเอาใจใส่ของผู้บริหาร

3.4 ค่านการบริหารและการจัดการ ในค่านการบริหารและการจัดการนั้น
 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า ทางโรงเรียนยังขาดครูที่มีความสามารถและความชำนาญ
 ในการสอนภาษาอังกฤษ ครูที่สอนภาษาอังกฤษยังได้รับการอบรมไม่ทั่วถึง ระยะเวลา
 การอบรมน้อยเกินไปไม่เพียงพอแก่การทำ ความเข้าใจในหลักสูตรภาษาอังกฤษ ผู้บริหาร
 บางคนไม่เห็นความสำคัญและไม่ให้ความสนใจในการสอนภาษาอังกฤษ แต่มักจะเน้นใน
 การสอนกลุ่มทักษะและกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต นอกจากนี้ยังมีปัญหาครูสอน
 ภาษาอังกฤษต้องไปช่วยราชการและงานของกลุ่มโรงเรียนและอำเภอ ทำให้ต้องละทิ้ง
 งานสอนซึ่งมีผลกระทบต่อนักเรียนเป็นอย่างมาก ส่วนในชนบททางไกลจะมีครูไม่ครบ
 ชั้นเรียน ครูต้องสอนเต็มวันไม่มีเวลาเตรียมการ สอนและเตรียมสื่อการสอนตามคู่มือครู
 ได้ แนวทางการปรับปรุงที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะคือ ควรปรับปรุงในค่านบุคลากร โดย
 จัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษอย่างทั่วถึง และจัดให้มีการสัมมนา
 หรืออบรมทุกปีอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อให้ครูที่สอนภาษาอังกฤษได้แสดงความคิดเห็นหรือ
 เพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการนำไปสอนอย่างมีประสิทธิภาพให้เป็นแนวเดียวกันและ
 ถูกต้องยิ่งขึ้น ควรเพิ่มจำนวนเวลาสำหรับการอบรมให้เพียงพอ ควรจัดให้มีการประชุม
 ระหว่างผู้บริหารระดับประถมศึกษา กับผู้บริหารระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้การใช้หลักสูตร
 ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาสอดคล้องต่อเนื่องกัน และควรจัดวิชาภาษาอังกฤษ
 เป็นวิชาบังคับ ถ้าจัดเป็นวิชาเลือกจะเป็นปัญหามากคือ เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่าง
 โรงเรียนที่เลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษกับโรงเรียนที่เลือกสอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรง
 ชีวิต และยังเป็นปัญหาแก่นักเรียนที่เรียนคอร์สระดับมัธยมศึกษาเพราะครูที่สอนภาษาอังกฤษ
 ระดับมัธยมศึกษาไม่ได้แยกนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษกับนักเรียนที่เรียนวิชาอาชีพที่
 เกี่ยวกับการดำรงชีวิตจากชั้นประถมศึกษา ทำให้นักเรียนที่เรียนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการ
 ดำรงชีวิตเกิดความคับข้องใจ เมื่อไม่สามารถเรียนทันเพื่อนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษมาจาก
 ชั้นประถมศึกษา

4. ความคิดเห็นของครูคุณวุฒิซึ่งเป็นครูที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชา อาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตขั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6

4.1 ค่านองคประกอบของเนื้อหา ในค่านความยากง่ายเกี่ยวกับนองคประกอบของเนื้อหางานเลือก ครูคุณวุฒิได้ให้ความเห็นว่าแขนงงานบ้านทุกเรื่องไม่ยากเกินไปสำหรับนักเรียน ยกเว้นเรื่องการปักเย็บเสื้อผ้าค่อนข้างยาก แขนงงานช่างบางเรื่องอาจจะยากเกินไป เช่น งานวิทยุ งานไฟฟ้า งานโลหะ แขนงงานที่เหมาะสมกับนักเรียนในวัยนี้คือแขนงงานเกษตรและแขนงงานช่างประดิษฐ์ ส่วนแขนงงานอาชีพอื่น ๆ ไม่ยากเกินไปแต่โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่เปิดสอนเพราะมีแขนงงานอื่น ๆ ให้เลือกมาก

4.2 ค่านเวลาเรียน ในค่านเวลาเรียนนั้นครูคุณวุฒิได้ให้ความเห็นว่า การกำหนดจำนวนคาบเวลาเรียนในบางเรื่องของแต่ละแขนงงานกำหนดไว้เหมาะสม แต่ส่วนมากกำหนดจำนวนคาบเวลาเรียนน้อยเกินไป เช่น แขนงงานเกษตรกำหนดไว้งานละ 50 คาบ แต่ในทางปฏิบัติเวลา 50 คาบไม่เพียงพอ เพราะต้องใช้เวลาดูตามผลเป็นเวลานาน เวลาสำหรับภาคปฏิบัติในการประกอบอาหารแขนงงานบ้านน้อยเกินไป ประกอบอาหารไม่เสร็จทันเวลา ทำให้เกินเวลาในกลุ่มประสบการณ์อื่น ครูคุณวุฒิเสนอแนะว่าควรเพิ่มเวลาเรียนหรือกำหนดจำนวนคาบเวลาให้มากขึ้นในบางเรื่องของแขนงงานต่าง ๆ

4.3 ค่านการเรียนการสอน ในค่านการเรียนการสอนครูคุณวุฒิได้ให้ความเห็นว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ขาดครูที่มีความสามารถและความถนัดในการสอนงานเลือกโดยเฉพาะอย่างยิ่งแขนงงานช่าง เช่น งานไฟฟ้า งานวิทยุ ฯลฯ ซึ่งครูโดยทั่วไปส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ แผนการสอนครูอ่านแล้วเข้าใจยากอาจเป็นเพราะว่าครูไม่มีพื้นความรู้และไม่มีการประสบการณ์มาก่อน แผนการสอนงานเลือกที่เขตกการศึกษาจัดให้โรงเรียนมีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนครู บางเรื่องไม่เหมาะสมกับสภาพและทรัพยากรของท้องถิ่น ซึ่งควรจะให้โรงเรียนเป็นผู้กำหนดเรื่องที่จะสอนเอง จะทำให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่นมากกว่า ปัญหาเรื่องสถานที่ฝึกปฏิบัติโรงเรียนยังขาดแปลงเกษตร บางแห่งต้องไปอาศัยพื้นที่ในบริเวณวัดเพื่อปลูกผักจริงถูกสัตว์เลี้ยงของชาวบ้านเหยียบย่ำ พืชบางชนิดต้องดูแล ทั่วทุกวันนี้เมื่อถึงวันเสาร์วันอาทิตย์ที่มีแขกจาดไม่มีใครรกรักก็เหี่ยวเฉาตายไป

สถานที่สำหรับฝึกภาคปฏิบัติแขนงงานบ้าน เช่น การประกอบอาหาร โรงเรียนไม่มีห้องปฏิบัติงานทำให้ไม่สะดวกในการสอน ปัญหาที่กล่าวการเรียนการสอน ครูไม่มีความสามารถในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนตามแผนการสอน อุปสรรคในการฝึกงานภาคปฏิบัติมีจำนวนไม่เพียงพอ ผู้ปกครองบางคนไม่สามารถจัดหาวัสดุในการฝึกงานให้บุตรของตน ผู้ปกครองบางคนไม่สนับสนุนให้นักเรียนเรียนงานเลือก เพราะยังมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการทำงาน ปัญหาที่กล่าวการวัดและประเมินผล วิชาเครื่องมือในการวัดผลส่วนการประเมินผลภาคปฏิบัติเป็นการระดมมาก เพราะต้องใช้เวลาดีกความผลเป็นเวลานาน เช่น แขนงงานเกษตร การประเมินผลตามขั้นตอนการทำงานทำให้ครูยุ่งยากในการประเมินนักเรียนทีละคน ถ้านักเรียนมากเกินไปและจำนวนคาบเวลาเรียนน้อย ครูอาจประเมินได้ไม่ครบถ้วนถูกต้อง ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนว่าควรกำหนดให้นักเรียนเลือกงานใดงานหนึ่งที่สนใจและฝึกให้ชำนาญดีกว่าการที่ให้เลือกรเรียนหลาย ๆ แขนงงาน ทำให้ไม่ได้ความรู้ด้านใดด้านหนึ่งอย่างจริงจัง

4.4 ด้านการบริหารและการจัดการ ปัญหาที่กล่าวการบริหารและการจัดการ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็นว่า การสอนงานเลือกมีปัญหาในค่านับบุคลากร เป็นอย่างมาก ภาครัฐที่มีความถนัดทุกแขนงงานได้ยาก อุปสรรคไม่เพียงพอ วิชาวัสดุฝึกงาน การเชิญวิทยากรก็เป็นปัญหาเพราะวิทยากรที่มีความสามารถตรงกับงานที่โรงเรียนเลือกค่อนข้างหายาก ไม่มีงบประมาณเป็นค่าตอบแทนแก่วิทยากร ไม่มีสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับฝึกภาคปฏิบัติ ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะว่าควรบรรจุครูที่มีวุฒิทางวิชาชีพหรือจัดให้มีการอบรมอย่างทั่วถึง มีการศึกษาค้นคว้าอย่างจริงจัง การสอนการงานในกลุ่มประสบการณ์พิเศษนั้นยังมีความจำเป็นสำหรับผู้เรียนที่มีใฝ่เรียนต่อในระดับมัธยมศึกษา แต่ถ้าผู้เรียนยังมีความหวังที่จะเรียนต่อหรือรัฐจะเพิ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษาให้สูงขึ้น การเลือกการงานในกลุ่มประสบการณ์พิเศษนั้นไม่มีความจำเป็นเลย เพราะเวลาเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพมากพอที่จะทำให้นักเรียนที่เรียนจบไปแล้วสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข เพียงแค่เพิ่มรายละเอียดและเนื้อหาภาคความรู้ให้มากขึ้นในงานพื้นฐานและงานบังคับเลือก และให้ครูสอนอย่างจริงจังก็จะทำให้นักเรียนมีความรู้และประสบการณ์มากพอโดยไม่ต้องเรียนการงานอาชีพในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ เพราะบางครั้งในโรงเรียนใหญ่ ๆ โดยเฉพาะโรงเรียนที่เลือกสอนทั้งวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอาชีพที่

เกี่ยวกับการดำรงชีวิต นักเรียนที่เรียนการงานอาชีพมักจะถูกล้อเลียนว่าเป็นเด็กโง่
เรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ ทำให้นักเรียนที่เรียนการงานมีปมท้อ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย